

3.10. Retsafgifter

3.10.1. Retsplejerådets forslag til retsafgifter for betalingspåkrav bygger på følgende hovedprincipper:

- Afgiften for rettens behandling af selve betalingspåkravet skal være lavere end afgiften for en civil retssag.
- Den samlede afgift for rettens behandling af selve betalingspåkravet samt enten udlæg eller retssagsbehandling skal være lavere, når fordringshaveren samtidig med indleveringen af betalingspåkravet anmoder om behandling i én samlet sagsgang, end når fordringshaveren efter anmodning får betalingspåkravet tilbage og derefter ved særskilt anmodning iværksætter udlæg eller retssagsbehandling.

Retsplejerådet foreslår, at afgiften for rettens behandling af selve betalingspåkravet skal være 300 kr. Dette skal sammenholdes med, at retsafgiften for sagsanlæg om krav indtil 50.000 kr. i dag udgør mellem 500 kr. og 1.380 kr. afhængig af kravets størrelse. Afgiftslempelsen efter Retsplejerådets forslag udgør således i forhold til de gældende regler mellem 200 kr. og 1.080 kr.

Retsplejerådet foreslår endvidere, at afgiften for behandling i én samlet sagsgang skal være 500 kr., altså yderligere 200 kr.

Når der er tale om at foretage udlæg – dvs. skyldneren fremsætter ikke indsigelser – skal den foreslåede yderligere afgift på 200 kr. sammenholdes med, at grundafgiften for udlæg for krav indtil 50.000 kr. i dag udgør mellem 300 kr. og 540 kr. afhængig af kravets størrelse. Afgiftslempelsen efter Retsplejerådets forslag for udlæg udgør således i forhold til de gældende regler mellem 100 og 340 kr. Den samlede afgiftslempelse for inddrivelsen (tilvejebringelse af tvangsfuldbyrdsesgrundlag samt udlæg) udgør dermed i forhold til de gældende regler mellem 300 kr. og 1.420 kr. afhængig af kravets størrelse.

Når der er tale om at indlede retssagsbehandling på grundlag af betalingspåkravet – dvs. skyldneren fremsætter indsigelser – skal den samlede afgift efter Retsplejerådets forslag på 500 kr. sammenholdes med, at retsafgiften for sagsanlæg om krav indtil 50.000 kr. i dag udgør mellem 500 kr. og 1.380 kr. afhængig af kravets størrelse, og at Retsplejerådet foreslår denne afgift sat til 500 kr. uanset kravets størrelse, jf. betænkningen side 242. Retsplejerådet foreslår således samme retsafgift for et umiddelbart sagsanlæg ved stævning som for en retssagsbehandling på grundlag af et betalingspåkrav, hvor skyldneren har fremsat indsigelser mod kravet. Eller sagt på en anden måde: Retsafgiften for behandlingen af en tvistig sag skal

være den samme, uanset hvilken indgang – stævning eller betalingspåkrav – der anvendes.

Hele afgiften tilbagebetales, hvis forkyndelse af betalingspåkravet undlades, fordi skyldneren er fredet efter retsplejelovens § 490, og fordringshaveren har anmodet om, at forkyndelse undlades i denne situation.

Der henvises til betænkningen side 419-420.

3.10.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig de to hovedprincipper, som Retsplejerådets forslag til retsafgifter for betalingspåkrav bygger på. Justitsministeriet kan således tiltræde, at afgiften for rettens behandling af selve betalingspåkravet bør være lavere end afgiften for en civil retssag, og at den samlede afgift for rettens behandling af selve betalingspåkravet samt enten udlæg eller retssagsbehandling bør være lavere, når fordringshaveren samtidig med indleveringen af betalingspåkravet anmoder om behandling i én samlet sagsgang, end når fordringshaveren efter anmodning får betalingspåkravet tilbage og derefter ved særskilt anmodning iværksætter udlæg eller retssagsbehandling.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig den grundstruktur for retsafgifterne for betalingspåkrav, som Retsplejerådet foreslår. Justitsministeriet foreslår dog nogle justeringer af de satser, som foreslås af Retsplejerådet.

For behandling i én samlet sagsgang af betalingspåkrav og retssag foreslås i forhold til Retsplejerådets forslag et yderligere tillæg på 2 procent af den del af kravet, der overstiger 6.000 kr. Hermed sikres, at der – som også foreslået af Retsplejerådet – skal betales samme retsafgift for en retssagsbehandling på grundlag af et betalingspåkrav, hvor skyldneren har fremsat indsigelser mod kravet, som for et umiddelbart sagsanlæg ved stævning. Uden en sådan afgiftsneutralitet ville der være en risiko for, at valget mellem betalingspåkrav og stævning blev påvirket af afgiftsmæssige hensyn.

Ændringen i forhold til Retsplejerådets forslag skyldes, at lovforslaget alene bygger på den del af betænkningen, der vedrører en forenklet inkassoprocess, og derfor bl.a. ikke medtager Retsplejerådets forslag om at nedsætte retsafgiften i civile retssager om krav på højst 50.000 kr. til en fast afgift på 500 kr. Det bemærkes i den forbindelse, at Retsplejerådets forslag om afgiftsnedsettelse i retssager om mindre krav er en integreret del af rådets samlede overvejelser og forslag om retsafgifterne i civile retssager. Når høringen over den samlede betænkning er afsluttet, vil regeringen på grundlag af høringssvarene og en nærmere vurdering af forslagene økonomiske konsekvenser tage